

JUSZYĆ SIĘ (2) *vb impf*

się (1), sie (1).

praes 1 sg juszę się (2). ◊ [*3 sg* juszy się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w. s.v. juszyć.

1. *Pienić się, musować, burzyć się* (2) : *Adaestuo – Iufzēfzię, zburzliwoŹczy wodney; quod est extra aestuo exundo incremento. Calep 21a; Expumo In modum spumae emano. – Iafzefie [!] Calep 396a.*

2. [*Ociekać krwią*: *Wieloryb kárpiow goniąc ich nápfłofzył/ y łczúk/ á te dáć náofátku w rofoł. Klefzcz fie płátány krwáwoŹwiežo iufzy/ Wypráwia oczý y zdrowy ieft duŹzy. BielawMyśl F2.*]

Formacje współrdzenne: zajuszyć, zajuszyć się, zjuszyć się; zajuszać.

JW